

очи горе на небету. *Вв. 80.* Рашири рѣки широки, Извыси гласи високи. *В. 17.* Ми извиши гласи, Че тихинѣ ветерѣ дуге, Та гласи ти носи! *В. 161.* **Извишавамъ са Извишувамъ са** възвышаюся, подымаюся: На леви-отъ брегъ одъ Вардаръ, близу до Демиръ-капи, сѣ извишвитъ планина, коя повторитъ глас-отъ. *М. р. 528.* Другъ рѣдъ планини са извишаватъ се повече и повече. *Л. Д. 1875, 37.* Този димъ ся извышяваше по морското крайбрѣжје. *Х. I, 56.* Врата жѣлѣзваторы е входъ, В' старый градъ Котелъ отвожда, Гдѣ ся извышява каменъ зидъ, Бърдо високо ся тамъ вижда. *Гн. 122.* *Извишуе* сини соколъ Надъ цареви рамни двори. *Пс. 9—10, 94.*

Изви́шенъ *пр.* выпуклый: А другой му (на дърво-то) край е извышнѣнъ и простира ся на напрѣдъ равно съ процѣпу. *Пк. 46.*

Извѣ́ж *гл. св. Извѣ́вамъ гл. дл. 1)* согну, сгибаю; изогну, изгибаю: Напѣй-тъ абаджѣа извива цѣлж снагж днесъ за три гроша. *Л. Д. 1869, 173.* Синѣ конѣ подъ него извива шинъ-тъ си въ колело. (*Стрый конѣ его въ яблокахъ согнулъ шею крутымъ кольцомъ*). *Р. 46.* Да ся не мжчи (дѣте-то) да извива врата си, доклѣ да захвати сисѣ-тъ въ уста-та си. *Л. Д. 1869, 94.* Сокольтъ извилъ си на странж клонѣтъ. *Тб. 102.* На айгѣра вратъ-тъ да е дългъ извитъ, а не прострѣтъ. *Л. Д. 1873, 270.* Съ извити вѣжды. *Р. 15.* (*о приготовленіи тѣста для „мина“ или „кравая“*): Прѣзь него дѣнь младая невѣста замѣсва тѣсто и извива „кравай“ или „млинъ“. *Пк. 130.* 2) сплету, сплетаю (*о вѣткѣ*): (Млады жены отъ момковж странж), къту извивѣтъ вѣнецъ отъ разны цвѣти, отхождѣтъ у момины. *Пк. 107.* 3) совью, свиваю (*инздо*): И птичка-та е мѣнинка, Ала си гнѣзду извива И си птиченца измѣща. *Ч. 263.* Нѣма згодно мѣсто, дѣто чувърлигата да си извѣе гнѣздото. *Зк. 129.* 4) вывихну, вывихаю: Очи ѣ размѣтили, уста ѣ раскривили, уши ѣ заглушили, крака ѣ искривили, рѣцѣ ѣ извили. *Ч. 116.* **Извѣ́ж са Извѣ́вамъ са** 1) взовьюся, поднимусь, изовьюся, взвиваюся, поднимаясь: Извилъ са е синѣ бѣлѣ саколъ, Падна царю на коляно. *М. 63.* А де-то врѣзахъ момѣжа, Зелена бора порасла, Та сѣ високо извиле. *М. 94.* Нажеженитѣ гюллета се извихж по една висока дѣга. *Тб. 79.* Слѣнце бѣ вече отскочило горѣ и кирванъ-тъ извиваше са кадѣ боаза Мухла. *Зк. 14.* 2) повертываюся: А гордѣй Свѣтогорецъ, вхнатъ на добъръ конѣ, извива са ту насамъ ту нататѣкъ и поглѣжда на всячки страни. *Зк. 95.* **Извѣ́ваніе с. с.** Много-то сѣцаніе и извиваніе еще повече упронастява дѣтца-та, а не просто-то дръжаніе. *Л. Д. 1869, 92.*

Извлѣ́жъ Из(в)лѣ́къ 1) колодецъ: Дѣдово-то выси, бабино-то зѣе?—Извлѣжъ. *Ч. 118.* 2) насосъ (*син. толумба*): Въ средни-ты учи-